ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ
ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ «УНІВЕРСИТЕТ КОРОЛЯ ДАНИЛА
Циклова комісія з хореографії, сценічного та музичного мистецтва

ПРОГРАМА ПІДСУМКОВОЇ АТЕСТАЦІЇ

для здобувачів фахової передвищої освіти
за освітньо-професійною програмою «Акторська майстерність»
спеціальності 026 «Сценічне мистецтво»

Затверджено педагогічною радою
Фахового коледжу
Протокол від «27» серпня 2026 р. №1
Голова педагогічної ради Володимир ЯСЛИК

Схвалено методичною радою
Фахового коледжу
Протокол від «27» серпня 2026 р. №1
Голова методичної ради Олег КЛІЩ

Івано-Франківськ, 2026

Програма підсумкової атестації розглянута і схвалена на засіданні циклової комісії з хореографії, сценічного та музичного мистецтва

Протокол від «26» серпня 2026 р. №1

Голова циклової комісії Наталія ЧАШЕЧНІКОВА

Розробники:

Баранкевич Г. Є., спеціаліст вищої категорії, викладач Фахового коледжу ЗВО «Університет Короля Данила».

Лейбюк О.В., спеціаліст вищої категорії, викладач Фахового коледжу ЗВО «Університет Короля Данила».

ЗМІСТ

ВСТУП 4

1. ВИМОГИ ДО ПРОВЕДЕННЯ ПІДСУМКОВОЇ АТЕСТАЦІЇ 4

2. СТРУКТУРА ПІДСУМКОВОЇ АТЕСТАЦІЇ 5

3. ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ КВАЛІФІКАЦІЙНОГО ІСПИТУ ТА ПУБЛІЧНОЇ ДЕМОНСТРАЦІЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ 7

4. ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ДО КВАЛІФІКАЦІЙНОГО ІСПИТУ 11

5. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ 17

ВСТУП

Програма підсумкової атестації для здобувачів фахової передвищої освіти спеціальності 026 Сценічне мистецтво за освітньо-професійною програмою «Акторська майстерність» спрямована на перевірку досягнення результатів навчання, визначених Стандартом фахової передвищої освіти та освітньо-професійною програмою.

Мета підсумкової атестації – визначити рівень професійної підготовки випускників, їхню готовність до виконавської, організаційно-творчої та викладацької діяльності у сфері сценічного мистецтва, а також відповідність сформованих компетентностей вимогам ОПП.

Відповідно до ОПП «Акторська майстерність» атестація здійснюється відкрито і публічно у формі кваліфікаційного іспиту (ОК 24) та публічної демонстрації кваліфікаційної роботи (ОК 25). Така форма дає змогу комплексно перевірити теоретичну підготовку, володіння фаховою термінологією, уміння аналізувати драматургічний матеріал, створювати художній образ, будувати сценічну дію, взаємодіяти з партнером, застосовувати засоби сценічної мови, пластики, вокалу та режисури, організовувати репетиційний процес і презентувати власний творчий результат.

У програмі відображено основні вимоги до змісту та проведення обох складників атестації, узгоджені з освітньо-професійною програмою за компетентностями й результатами навчання відповідно до Матриці відповідності компетентностей випускника компонентам ОПП, Матриці відповідності результатів навчання освітнім компонентам ОПП та Матриці відповідності результатів навчання та компетентностей.

1. ВИМОГИ ДО ПРОВЕДЕННЯ ПІДСУМКОВОЇ АТЕСТАЦІЇ

Підсумкова атестація здійснюється відкрито і публічно.

Порядок створення та організацію роботи екзаменаційної комісії і проведення атестації здобувачів передвищої освіти регламентує ***«Положення про порядок створення та організацію роботи екзаменаційної комісії у «Фаховому коледжі» ЗВО «Університет Короля Данила».***

Оцінки кваліфікаційних іспитів виставляє кожен член комісії. Повторне складання (перескладання) іспиту з метою підвищення оцінки не дозволяється.

Рішення Екзаменаційної комісії про оцінку знань, виявлених при складанні іспитів, а також про присвоєння здобувачам кваліфікації та видання випускникам дипломів (загального зразка чи з відзнакою) приймається на закритому засіданні комісії відкритим голосуванням більшістю голосів членів комісії, які брали участь у її засіданні. За однакової кількості голосів ***голос Голови ЕК є вирішальним.***

Якщо публічна демонстрація **вистави / показу** та/або відповідь здобувача на атестаційних іспитах не відповідають вимогам рівня атестації, Екзаменаційна комісія приймає рішення про те, що здобувач не пройшов атестацію і у протоколі засідання Екзаменаційної комісії йому проставляється оцінка «незадовільно» ***(0-34 бали).***

У випадку, якщо здобувач не з'явився на засідання Екзаменаційної комісії для складання іспитів, то в протоколі зазначається, що він є не атестованим у зв'язку з неявкою на засідання.

Здобувач фахової передвищої освіти, який отримав незадовільну оцінку при складанні підсумкової атестації, відраховується із закладу освіти. Йому видається довідка встановленого зразка.

2. СТРУКТУРА ПІДСУМКОВОЇ АТЕСТАЦІЇ

В освітньо-професійній програмі «Акторська майстерність» (без урахування вибіркової складової та практичної підготовки) теоретичну й фахову підготовку забезпечують 20 обов'язкових навчальних дисциплін загальним обсягом 138 кредитів ЄКТС, які формують загальні і спеціальні компетентності та відповідні програмні результати навчання, зокрема:

1. Обов'язкові освітні компоненти, що формують загальні компетентності (ОК 1 – ОК 8, ОК 20) – 34 кредити ЄКТС;
2. Обов'язкові освітні компоненти, що формують спеціальні компетентності (ОК 9 – ОК 19) – 104 кредити ЄКТС;

З цього переліку 9 освітніх компонентів ОПП не включені в програму підсумкової атестації. А саме:

- ОК 01 «Інформаційно-комунікаційні технології»;
- ОК 02 «Цінності громадянського суспільства»;
- ОК 03 «Критичне мислення»;
- ОК 04 «Безпека життєдіяльності»;
- ОК 05 «Загальна педагогіка та психологія»;
- ОК 07 «Іноземна мова (за професійним спрямуванням)»,
- ОК 08 «Фізичне виховання»;

оскільки сформовані ними загальні компетентності та відповідні результати навчання підтверджуються за підсумками семестрового контролю (заліків);

- ОК 06 «Українська мова (за професійним спрямуванням)», *оскільки результат навчання «Здатність спілкуватися державною мовою як усно так і письмово» підтверджується під час спілкування з Екзаменаційною комісією*;

- ОК 20 «Основи національного спротиву» / «Основи безпекової підготовки» (для заочної форми навчання), *оскільки досягнення результату навчання РН 17 перевіряється під час семестрового підсумкового контролю (заліку) після завершення вивчення дисципліни.*

Таким чином, програма підсумкової атестації здобувачів фахової передвищої освіти, яка складається з кваліфікаційного іспиту та публічної демонстрації кваліфікаційної роботи, укладена на основі таких 11 обов'язкових освітніх компонентів загальним обсягом 104 кредити ЄКТС, що формують спеціальні компетентності та забезпечують перевірку програмних результатів навчання, зокрема:

ОК 24 Кваліфікаційний іспит забезпечує перевірку РН 1, РН 3, РН 5, РН 6, РН 7, РН 9, РН 11, РН 12, РН 13, РН 14, РН 15, РН 16 та включає ОК 9, ОК 15, ОК 16, ОК 19.

Відповідно до ОК, виділених у змісті програми кваліфікаційного іспиту (ОК 24) і сформованих відповідно до їх змісту екзаменаційних питань, укладено 30 екзаменаційних білетів, кожен з яких складається з чотирьох питань, зокрема:

- 1-е питання – з ОК 9 «Акторська майстерність»;
- 2-е питання – з ОК 15 «Історія українського театру»;
- 3-є питання – з ОК 16 «Сценарна майстерність»;
- 4-е питання - з ОК 19 «Методика роботи з творчим колективом».

ОК 25 Публічна демонстрація кваліфікаційної роботи забезпечує перевірку РН 1, РН 2, РН 4, РН 6, РН 7, РН 8, РН 9, РН 10, РН 12, РН 13, РН 14, РН 15, РН 16 та включає ОК 09 «Акторська майстерність», ОК 10 «Пластика», ОК 11«Сценічна мова», ОК 12 «Вокальний ансамбль», ОК 13 «Майстерність актора драматичного театру, кіно і телебачення», ОК 14 «Художньо-театральний ансамбль», ОК 17 «Майстерність актора театру ляльок», ОК 18. «Режисура».

Ця форма атестації не передбачає опитування за екзаменаційними білетами чи надання усних або письмових теоретичних відповідей. Публічна демонстрація відбувається у формі відкритих практичних підсумкових показів перед Екзаменаційною комісією, під час яких здобувачі освіти демонструють результати своєї практичної, виконавської та організаційно-творчої підготовки, набутої впродовж усього періоду навчання. Екзаменаційна комісія оцінює практичні здобутки здобувачів безпосередньо під час відкритого перегляду дипломної вистави та інших сценічних показів, які комплексно презентують рівень володіння професією актора, навичками сценічної мови, пластики, вокалу, сценарно-режисерськими завданнями, організацією репетиційного процесу та правилами безпечної сценічної діяльності.

3. ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ КВАЛІФІКАЦІЙНОГО ІСПИТУ ТА ПУБЛІЧНОЇ ДЕМОНСТРАЦІЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Під час складання Кваліфікаційного іспиту оцінюючи навчальні досягнення здобувачів, необхідно враховувати правильність викладення матеріалу, повноту розкриття понять і закономірностей, ступінь самостійності відповіді, логічність, доказовість у викладенні матеріалу, здатність сформулювати відповідь державною мовою, ступінь сформованості інтелектуальних, загальноосвітніх та специфічних професійних знань і вмінь.

Усі екзаменаційні питання з Кваліфікаційного іспиту є рівнозначними за їх внеском до загальної оцінки за екзамен. Підсумкова оцінка кваліфікаційного іспиту є середньоарифметичною оцінкою за чотири екзаменаційні питання.

Оцінка результатів складання кваліфікаційного іспиту здійснюється за 100-бальною системою контролю знань та національною шкалою і відображається у відповідних відомостях та протоколах роботи Екзаменаційної комісії (ЕК).

A (відмінно) 90-100 балів	Здобувач вільно та глибоко володіє теоретичним матеріалом із чотирьох фахових дисциплін (акторської майстерності, історії українського театру, сценарної майстерності та методики роботи з колективом). Логічно розкриває зміст усіх питань екзаменаційного білета, продемонструвавши досконале розуміння матеріалу. Повною мірою володіє фаховою термінологією, демонструє високу мовну культуру, вміння самостійно узагальнювати матеріал, робити обґрунтовані висновки та аргументовано відстоювати власну професійну й мистецьку позицію.
B (добре) 83-89 балів	Здобувач добре орієнтується в предметній галузі та володіє значним обсягом навчального матеріалу з фахових дисциплін. Відповідь викладена послідовно, логічно та аргументовано, з вільним використанням спеціальної термінології. Здобувач демонструє здатність до аналізу драматургічного тексту, історико-театрального процесу та методики роботи з театральним колективом, проте допускає поодинокі несуттєві неточності або невиражену непринципову похибку у формулюванні окремих вторинних понять, яку самостійно виправляє під час уточнень.

C (добре) 75-82 бали	Здобувач володіє основною програмою з фахових дисциплін, викладає матеріал грамотно та послідовно. Загалом вірно розуміє сутність акторської майстерності та історії українського театру, елементи сценарної побудови й організації репетиційного процесу. Демонструє достатній рівень знань фахової термінології, однак має певні труднощі під час глибокого самостійного аналізу, узагальнення матеріалу чи розкриття складних методологічних нюансів (наприклад, психофізичного перевтілення чи періодизації історико-театрального процесу), допускає окремі другорядні помилки.
D (задовільно) 67-74 бали	Здобувач володіє навчальним матеріалом на репродуктивному рівні. Відповідь викладена частково непослідовно, висвітлює лише базові аспекти питань білета. У відповіді присутні помилки під час застосування фахової термінології, поверхове розуміння елементів акторської грамоти, історії українського театру, сценарної майстерності або принципів керівництва аматорським колективом. Здобувач має значні труднощі з узагальненням матеріалу, формулюванням самостійних висновків та їх аргументацією.
E (задовільно) 60-66 балів	Здобувач володіє навчальним матеріалом фрагментарно, на мінімально допустимому рівні. У відповіді допускає суттєві помилки, викладає матеріал нелогічно та непослідовно, демонструє слабке знання фахової термінології. Не володіє навичками аналізу драматургічного матеріалу чи ролі, виявляє нерозуміння основних принципів сценічної дії та репетиційної роботи. Не вміє робити висновки та не висловлює власної професійної думки, проте за допомогою навідних запитань викладача виявляє здатність орієнтуватися в базових поняттях.
FX (незадовільно) 35-59	Здобувач володіє навчальним матеріалом поверхово, фрагментарно й безалгоритмно. Відповідь нелогічна, плутана, не розкриває суті питань екзаменаційного білета. Спеціальні поняття з акторської майстерності, знання історико-театрального процесу та постатей українського театру, сценарної справи та методики роботи з колективом не засвоєні або трактуються викривлено. Практичні та аналітичні навички сформовані лише частково. Здобувач плутається у відповідях або не може відповісти на додаткові й уточнюючі запитання членів комісії.

F (незадовільно) 0-34	Здобувач повністю не володіє навчальним матеріалом з фахових дисциплін, відмовляється відповідати або відповідає абсолютно не за змістом екзаменаційних питань білета. Не знає базових понять акторської майстерності, історико-театрального процесу, не володіє фаховою термінологією. Практичні уміння, аналітичні та професійні навички не сформовані.

Під час публічної демонстрації кваліфікаційної роботи Екзаменаційна комісія комплексно оцінює рівень практичної підготовки здобувача за такими показниками:

● Акторська майстерність та створення сценічного образу (ОК 09, ОК 13; РН 6, РН 7, РН 8, РН 16): глибина розкриття характеру персонажа, органічність, сценічна увага, віра в пропоновані обставини, емоційна виразність та переконливість існування в жанрі драматичної вистави.

● Сценічна пластика та фізична виразність (ОК 10; РН 8, РН 13): володіння тілом у сценічному просторі, точність пластичного малюнка ролі, координація рухів, ритмічність та дотримання правил безпеки сценічної дії.

● Сценічна мова та культура мовлення (ОК 11; РН 1, РН 2, РН 8): чіткість дикції й артикуляції, правильність орфоепії, володіння голосовим і дихальним апаратом, інтонаційна виразність, уміння донести зміст і підтекст драматургічного матеріалу до глядача.

● Вокально-ансамблева підготовка (ОК 12; РН 4, РН 8): чистота інтонування, вокальна виразність, почуття ритму, гармонійне поєднання вокального номера з драматургією ролі та злагодженість звучання у вокальному ансамблі.

● Ансамблевість та командна взаємодія (ОК 14; РН 4, РН 9, РН 14, РН 15): живий сценічний діалог і партнерська взаємодія, відчуття темпоритму вистави, злагодженість дій у масових і групових сценах, дисципліна та самоорганізація під час підготовки й проведення показу.

● Робота з театральною лялькою та фактурою (ОК 17; РН 7, РН 8): володіння базовими техніками ляльководіння (або елементами театру предмета/маски), одухотворення об'єкта та органічне поєднання живого плану актора з лялькою.

● Режисерське мислення та побудова сценічної дії (ОК 18; РН 7, РН 10, РН 12): точність виконання режисерського задуму й мізансценічного малюнка, вибудуваність наскрізної дії та конфлікту, логіка переходів між епізодами й цілісність композиції виступу.

Критерії оцінювання за шкалою ЄКТС та національною шкалою

A (відмінно) 90-100 балів	Здобувач повною мірою передає цілісність та глибину сценічного образу; перевтілення, органіка, тілесна пластика, досконале володіння сценічною мовою та логікою слова, вокально-ансамблева культура, синтетичність виступу, майстерність ляльковедення, а також режисерсько-композиційне вибудування дії і високий рівень акторської психотехніки продемонстровані на вищому професійному рівні.
B (добре) 83-89 балів	Здобувач повністю передає цілісність художнього образу; демонструє високий рівень акторської майстерності, пластичності, сценічного мовлення, вокально-ансамблевого співу та техніки роботи з лялькою, режисерська концепція розкрита переконливо, однак наявні окремі дрібні неточності.
C (добре) 75-82 бали	Здобувач грамотно будує сценічний образ; володіє базовими елементами акторської майстерності, пластики та мовної культури, проте спостерігається певна затиснутість або незначні режисерські огріхи в побудові мізансцен та кульмінації ролі.
D (задовільно) 67-74 бали	Здобувач виконує базові завдання ролі на репродуктивному рівні; спостерігається сценічна скутість, нестійкість темпоритму, слабкий партнерський контакт або помітні хиби в дикції, пластиці чи інтонуванні.
E (задовільно) 60-66 балів	Здобувач демонструє мінімально достатній рівень навичок: знає текст і основні мізансцени, але діє на сцені формально, без органічного проживання образу, із суттєвими помилками у виконавській техніці.
FX (незадовільно) 35-59	Здобувач не розкрив сценічний образ, не володіє текстом чи мізансценами, порушує ансамблеву взаємодію та не продемонстрував базових виконавських умінь, необхідних для професійної діяльності.
F (незадовільно) 0-34	Здобувач спровокував зрив виступу або відмовився від демонстрації ролі; елементарні навички з акторської майстерності, пластики, сценічної мови, вокалу, лялькового театру та режисури відсутні.

4. ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ДО КВАЛІФІКАЦІЙНОГО ІСПИТУ

ОК 09 «Акторська майстерність»

1. Акторське мистецтво як вид сценічного мистецтва.
2. Специфіка професії актора театру.
3. Основні засоби виразності актора.
4. Сценічна дія як основа акторської творчості.
5. Внутрішня та зовнішня дія у роботі актора.
6. Сценічна задача персонажа: визначення мети дії та її значення в роботі актора над роллю.
7. Сценічна увага, її види, кола уваги та значення для актора.
8. Уява та фантазія в акторській творчості.
9. Запропоновані обставини п’єси й ролі та їх вплив на логіку поведінки персонажа.
10. Сценічна віра, відчуття правди та переконливість акторського існування.
11. Сценічна свобода та м’язова свобода актора: методи зняття фізичних затисків.
12. Емоційне самопочуття актора та емоційна пам’ять.
13. Темпоритм як засіб акторської виразності (зовнішній і внутрішній темпоритм).
14. Імпровізація та її значення в акторській творчості.
15. Психофізична природа акторського мистецтва: органічна єдність психічного і фізичного в дії.
16. Основні етапи роботи актора над роллю.
17. Дієвий аналіз драматургічного матеріалу як основа роботи актора над роллю.
18. Подія, подієвий ряд та оцінка факту в побудові ролі.
19. Наскрізна дія та контрдія персонажа у виставі.
20. Надзавдання ролі та вистави: ідейно-художня спрямованість акторської творчості.
21. Конфлікт як рушійна сила драматичної дії та основа сценічної боротьби.
22. Характер і сценічна характерність (внутрішня та зовнішня) у створенні образу.
23. Внутрішня біографія, другий план та внутрішній монолог персонажа.
24. Психофізична та пластична характеристика персонажа (поза, хода, жест, міміка).
25. Сценічне спілкування та партнерство: слухання партнера, пристосування та принцип «діяти на партнера».

26. Слово як засіб сценічної дії: підтекст, логічний наголос, пауза та інтонація.
27. Особливості акторського існування в різних жанрах (драма, трагедія, комедія, трагікомедія, фарс).
28. Західні школи та техніки акторської майстерності ХХ ст. (методики С. Майзнера, Л. Страсберга, Є. Гротовського, Ж. Лекока).
29. Взаємодія актора з простором і партнером у невербальному театрі: особливості існування на сцені за відсутності класичного тексту (пластичний театр, перформанс).
30. Психологічна гігієна та емоційне відновлення актора: методи безпечного виходу з образу та збереження внутрішнього ресурсу після виконання драматичних ролей.

2. ОК 15 «Історія українського театру»;

1. Обрядові витоки українського театру, скоморошество та елементи театралізації в календарних і родинних святах (10–15 століття).
2. Український вертеп 17–18 століть: перші письмові згадки 1666 року, Сокиринський вертеп 1771 року, будова 2-поверхової скрині, сакральна та світська інтермедійна частини дійства.
3. Шкільний театр і шкільна драма 16–18 століть у Києво-Могилянській академії (заснованій у 1615/1632 роках): жанрова палітра, структура та виховна мета вистав.
4. Роль інтермедій у формуванні української комедії: інтермедії до драми Якуба Ґаватовича 1619 року та трагікомедії Феофана Прокоповича «Володимир» 1705 року.
5. Зародження професійного театру в підросійській Україні початку 19 століття: заснування Полтавського вільного театру (1818–1821 роки), діяльність Івана Котляревського.
6. Поява п'єси «Наталка Полтавка» 1819 року як початок нової української драматургії та національного музично-драматичного театру.
7. Розвиток театру в Західній Україні у 1860–1890-х роках: заснування першого українського професійного театру товариства «Руська бесіда» у Львові 1864 року.
8. Створення об'єднаної трупи Марка Кропивницького 1882 року в Єлисаветграді (Театр корифеїв) в умовах дії Емського указу 1876 року.
9. Марко Кропивницький у 1880–1900-х роках: режисерські принципи, акторська майстерність, драматургія та виховання акторських кадрів.
10. Михайло Старицький на чолі української трупи (1883–1885 роки): інсценізації класичної прози, історична драма, режисура та художнє оформлення вистав.

11. Драматургічна спадщина Івана Карпенка-Карого 1880–1900-х років: жанрові особливості комедій і трагікомедій «Мартин Боруля» (1886), «Сто тисяч» (1889), «Хазяїн» (1900).
12. Акторська школа родини Тобілевичів у 1880–1910-х роках: творчі портрети та виконавська майстерність Миколи Садовського, Панаса Саксаганського та Марії Садовської-Барілотті.
13. Творчий шлях Марії Заньковецької (понад 30 провідних драматичних ролей у 1882–1922 роках): психологічний діапазон і створення образу української жінки.
14. Специфіка українського музично-драматичного побутового театру кінця 19 – початку 20 століття: синтетичність сценічної дії, пісенно-хорові пласти та подолання етнографічних шаблонів.
15. Перший стаціонарний український театр Миколи Садовського в Києві (1907–1919 роки): репертуарна політика, залучення європейської класики та національних опер.
16. Драматичні поеми Лесі Українки 1900–1913 років («Одержима» 1901, «Кассандра» 1907, «Лісова пісня» 1911, «Камінний господар» 1912): неоромантичний конфлікт і сценічні виклики.
17. Драматургія Володимира Винниченка 1906–1920-х років («Дисгармонія», «Брехня», «Чорна Пантера і Білий Медвідь»): модернізм, психологічний експеримент та європейські постановки.
18. Експериментальні пошуки Леся Курбаса в «Молодому театрі» (1917–1919 роки) та заснування Мистецького об'єднання «Березіль» у березні 1922 року.
19. Філософсько-естетична система Леся Курбаса 1920-х років: теорія сценічного перетворення, ритмізація дії, функціонування 4 лабораторій-майстерень «Березоля».
20. Творча співпраця Леся Курбаса та Миколи Куліша: прем'єри вистав «Народний Малахій» (1928), «Мина Мазайло» (1929) та «Маклена Ґраса» (1933).
21. Авангардна сценографія українського театру 1920-х років: конструктивізм і просторові конструкції Вадима Меллера й Анатоля Петрицького (1922–1930 роки).
22. Діяльність театру імені Івана Франка під орудою Гната Юри (заснованого 1920 року у Вінниці, з 1926 року — в Києві): традиція психологічного театру проти авангарду «Березоля».
23. Знищення провідних діячів українського театру доби «Розстріляного відродження» (1933–1937 роки) та утвердження нормативного соцреалізму на радянській сцені 1930–1950-х років.
24. Театральне життя в Україні у 1960–1970-х роках: режисерські відкриття Сергія Данченка у Львівському театрі імені Марії Заньковецької.

25. Феномен сценічної майстерності Богдана Ступки (понад 50 провідних театральних ролей у 1960–2010-х роках): від образу Миколи Задорожного (1979) до міжнародного визнання.
26. Режисерська епоха Сергія Данченка в Національному академічному драматичному театрі імені Івана Франка (1978–2001 роки): постановки «Украдене щастя» (1979), «Тев'є-Тевель» (1989), «Цар Едіп» (2003).
27. Театральний рух після відновлення Незалежності України (1991–2013 роки): поява недержавних студій («ДАХ» 1994 року, «Театр у кошику» 1997 року) та фестивалів (зокрема «ГогольFest» з 2007 року).
28. Творчі новації Івано-Франківського національного академічного драматичного театру імені Івана Франка (керівництво Ростислава Держипільського з 2008 року): «Солодка Даруся» (2008), нео-опера «Hamlet» (2017), вистави у просторах сайт-специфік.
29. «Нова хвиля» української драматургії 21 століття: п'єси Наталки Ворожбит («Погані дороги» 2017 року), Павла Ар'є («На початку і наприкінці часів» 2013 року) та сценічні підходи до їх втілення.
30. Українське театральне мистецтво під час повномасштабної війни (2022–2026 роки): документальні форми театру свідка, вистави в укриттях, терапевтична та волонтерська діяльність акторських колективів.

3. ОК 16 «Сценарна майстерність»

1. Специфіка сценарної майстерності як виду літературно-драматургічної творчості.
2. Поняття теми, ідеї та надзавдання у сценарії та п’єсі.
3. Сюжет і фабула у драматургічному творі та сценарії.
4. Композиційна побудова сценарію (експозиція, зав’язка, розвиток дії, кульмінація, розв’язка, фінал).
5. Драматургічний конфлікт: сутність, типологія та способи розгортання у сценарії.
6. Подія та подієвий ряд як основа сценарної конструкції.
7. Сценарний хід (художній прийом) та його функції в організації дії.
8. Наскрізна дія та контрдія у структурі сценарію.
9. Принципи створення образу персонажа у сценарії (мовна характеристика, дія, вчинок).
10. Діалог та монолог як основні форми сценічного тексту: функції та вимоги до написання.
11. Підтекст у драматургічному творі та способи його закладання у сценарії.
12. Авторська ремарка у п’єсі та сценарії: види та функціональне призначення.
13. Жанрова палітра драматургії та сценарної творчості (драма, трагедія,

комедія, трагікомедія, фарс, водевіль).

14. Принципи інсценізації (сценічної адаптації) прозового та поетичного твору для театру.
15. Літературний та режисерський (робочий) сценарій: структура та особливості оформлення.
16. Монтаж як метод сценарної композиції (послідовний, паралельний, асоціативний, контрастний).
17. Сценарні особливості створення театралізованих свят, обрядових дійств та шоу-програм.
18. Специфіка написання сценарію для естрадно-концертної програми та конферансу.
19. Робота сценариста з документальним матеріалом, фактом та художнім вимислом.
20. Принципи побудови сценарію у документальному театрі (техніка «вербатім»).
21. Музично-шумове, пластичне та візуальне рішення як елементи сценарної партитури.
22. Темпоритмічна організація сценарію: чергування динамічних і статичних епізодів.
23. Особливості створення сценарію для дитячої та молодіжної аудиторії.
24. Специфіка сценарію для театру ляльок та театру анімації.
25. Сценарна основа перформативних форм та імерсивного театру.
26. Взаємозв’язок авторського, режисерського та акторського бачення у роботі над текстом.
27. Типові помилки під час створення сценарію та роботи зі сценічним текстом.
28. Нелінійна композиція та робота з часом у сценарії: використання флешбеків, паралельних часових планів, ретроспекції та кільцевої структури в театрі.
29. Методика ідейно-тематичного та структурного аналізу п’єси і сценарію під час підготовки сценічного проєкту.
30. Авторське право, адаптаційне право та юридично-етичні аспекти у роботі сценариста: межі використання чужого літературного матеріалу, цитування та робота з чутливими історичними темами.

4. ОК 19 «Методика роботи з творчим колективом»

1. Специфіка та організаційні засади роботи з театральним (професійним і аматорським) колективом.
2. Функції, професійні компетентності та лідерські якості керівника творчого колективу.
3. Етапи формування та розвитку творчого колективу: від відбору учасників до

зрілого ансамблю.

4. Сценічний ансамбль та основні методи його виховання у театральному колективі.
5. Поєднання творчої індивідуальності виконавця та колективної дисципліни в ансамблевій виставі.
6. Професійна етика в театральному колективі: культура взаємин між учасниками та керівником.
7. Планування навчально-творчої, виховної та репетиційної роботи в театральному колективі (перспективне, поточне, календарне).
8. Методика підбору репертуару для творчого колективу з урахуванням вікових, психологічних та виконавських можливостей учасників.
9. Організація і методика проведення репетиційного процесу (застольний період, робота на майданчику, технічні та генеральні прогони).
10. Методика проведення комплексного акторського тренінгу в колективі (розвиток уваги, уяви, емоційної пам’яті, м’язової свободи).
11. Методика роботи над пластичною виразністю, координацією, ритмічністю та взаємодією з предметом у колективі.
12. Методика проведення мовленнєвого тренінгу в колективі (постановка дихання і голосу, дикція, артикуляція, орфоепія).
13. Організація та методика вокально-ансамблевої підготовки у драматичному колективі.
14. Методика розвитку партнерської взаємодії, сценічного спілкування та групової імпровізації на заняттях з колективом.
15. Психолого-педагогічні та вікові особливості роботи з дитячим і підлітковим театральним колективом (гуртком, студією).
16. Специфіка та методика роботи керівника з дорослим аматорським театральним колективом і народним театром.
17. Методика подолання сценічного хвилювання, м’язових затисків та психологічних бар’єрів у виконавців.
18. Принципи розподілу ролей у творчому колективі та методика паралельної роботи з основним і другим акторськими складами (дублерами).
19. Організація постановочної частини у творчому колективі: взаємодія з художником, робота з реквізитом, декораціями, костюмами, світлом і звуком.
20. Правила охорони праці, техніки безпеки, профілактики професійного травмування та надання домедичної допомоги під час репетицій і сценічних виступів.
21. Підготовка колективу до прем’єрного показу, участі у фестивалях, конкурсах та організація гастрольної діяльності.
22. Педагогічний аналіз, критерії оцінювання та методика обговорення репетицій і вистав з учасниками творчого колективу.

23. Методика організації та проведення індивідуальних репетицій з учасниками колективу над роллю і художнім словом.
24. Застосування етюдного методу та методу дієвого аналізу в репетиційній роботі з аматорським і навчальним театральним колективом.
25. Методика постановки та репетиційної побудови масових і групових сцен: робота з темпоритмом, просторовим малюнком і розподілом уваги.
26. Організація культурно-дозвіллєвої, просвітницької та виховної діяльності засобами театрального мистецтва в громаді чи закладі освіти.
27. Застосування інформаційно-комунікаційних технологій і цифрових інструментів у плануванні роботи колективу, репетиційному процесі та промоції вистав.
28. Сучасні форми організації незалежних театральних проєктів, лабораторно-студійної роботи та мистецьких резиденцій.
29. Медіація та розв’язання творчо-міжособистісних конфліктів у колективі: психологічні методи підтримання здорової атмосфери, запобігання вигоранню та нездоровій конкуренції.
30. Тайм-менеджмент, проєктний менеджмент та грантова діяльність керівника: організація роботи колективу за умов обмеженого ресурсу, написання грантових заявок і залучення партнерів.

5. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основна література

1. Антонович Д. Триста років українського театру (1619–1919). Львів : Літопис, 2001. 272 с.
2. Біль Р. Виховання акторської харизми : методичний посібник. Вінниця : Нова Книга, 2013. 192 с.
3. Боаль А. Ігри для акторів та неакторів / пер. з англ. Київ : Театр для діалогу, 2016. 312 с.
4. Брук П. Порожній простір. Секретів немає / пер. з англ. Львів : Літопис, 2015. 216 с.
5. Васильєв С. Г. Театральний процес в Україні XXI століття: трансформації, формати, репрезентації. Київ : ІПСМ НАМ України, 2022. 312 с.
6. Веселовська Г. І. Театральні перехрестя Києва 1900–1910-х років: Київський театральний модернізм : монографія. Київ : Видавництво ІМФЕ, 2006. 342 с.
7. Веселовська Г. І. Український театральний авангард : монографія. Київ : Фенікс, 2010. 368 с.
8. Гірняк Й. Спомини / упоряд. Б. Бойчук. Харків : Видавець Олександр Савчук, 2022. 512 с.

9. Гужва В. К. Методика роботи з театральним колективом : навчальний посібник. Харків : Мачулин, 2014. 176 с.
10. Ґротовський Є. Театр. Ритуал. Перформер / пер. з пол. М. Зубрицької. Львів : Літопис, 1999. 187 с.
11. Єрмакова Н. П. Березільська культура: історія, досвід. Київ : Фенікс, 2012. 512 с.
12. Клековкін О. Ю. Драматургія: теорія і практика аналізу : навчальний посібник. Київ : Арт Економі, 2015. 320 с.
13. Клековкін О. Ю. Історія українського театру: панорама : підручник. Київ : Арт Економі, 2017. 544 с.
14. Корнієнко Н. М. Лесь Курбас: репетиція майбутнього. Київ : Либідь, 2007. 336 с.
15. Косінова О. М. Сценарна майстерність театралізованих видовищ : підручник. Київ : НАКККіМ, 2018. 164 с.
16. Красильникова О. В. Історія українського театру ХХ сторіччя : монографія. Київ : Либідь, 1999. 208 с.
17. Курбас Лесь. Березіль: із творчої спадщини / упоряд. М. Лабінський. Київ : Дніпро, 1988. 518 с.
18. Курбас Лесь. Філософія театру / упоряд. М. Лабінський. Київ : Основи, 2001. 917 с.
19. Майзнер С., Лонґвелл Д. Про акторську професію / пер. з англ., ред. Р. Бажана. Івано-Франківськ : Видавець Василь Рогів, 2023. 264 с.
20. Маккі Р. Історія на мільйон доларів: майстер-клас для сценаристів, письменників і не тільки / пер. з англ. Харків : Клуб Сімейного Дозвілля, 2021. 464 с.
21. Нариси з історії театрального мистецтва України ХХ століття / ІПСМ АМУ ; редкол.: В. Сидоренко (голова) та ін. Київ : Інтертехнологія, 2006. 1054 с.
22. Неда Неждана, Миколайчук О. Драматургічний конструктор, або Основи п’єсотворення : практичний посібник. Київ : Світ Знань, 2020. 180 с.
23. Олійник Г. А. Виразне читання. Основи теорії : навчальний посібник. Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2015. 224 с.
24. Пансо В. Праця і талант у творчості актора. Львів : ЛНУ ім. І. Франка, 2014. 276 с.
25. Пилипчук Р. Я. Історія українського театру (від витоків до кінця XIX ст.). Львів : ЛНУ ім. І. Франка, 2019. 356 с.

Допоміжна література

1. Арто А. Театр і його двійник / пер. з фр. Київ : Видавництво Жупанського, 2018. 200 с.
2. Безгін І. Д., Семашко О. М., Ковтуненко В. І. Театр і глядач в сучасній

соціокультурній реальності. Київ : КНУТКіТ ім. І. К. Карпенка-Карого, 2012. 340 с.
3. Брук П. Нитки часу: спогади / пер. з англ. Львів : Літопис, 2005. 240 с.
4. Клековкін О. Ю. THEATRICA: Лексикон. Київ : Фенікс, 2012. 800 с.
5. Курбас Лесь. Молодий театр: Ґенеза. Завдання. Шляхи / упоряд. М. Лабінський. Київ : Мистецтво, 1991. 320 с.
6. Лесь Курбас: бібліографічний довідник. 1906–2016 рр. / упоряд. Н. Єрмакова. Київ : Фенікс, 2016. 225 с.
7. Лесь Курбас у театральній діяльності, в оцінках сучасників, документах / упоряд. В. Ревуцький. Балтимор ; Торонто : Смолоскип, 1989. 1026 с.
8. Паві П. Словник театру / пер. з фр. М. Якубяка. Львів : Видавничий центр ЛНУ ім. І. Франка, 2006. 640 с.

Інформаційні ресурси в мережі Інтернет

1. Національна спілка театральних діячів України (НСТДУ): бібліотека та освітні матеріали. URL: https://nstdu.com.ua/
2. Цифровий театральний архів України (проєкт НСТДУ). URL: https://arch.nstdu.com.ua/
3. Український інститут книги: каталог сучасної української драматургії. URL: https://ubi.org.ua/
4. Портал сучасної української драматургії «Укрдрамахаб» (UkrDramaHub). URL: https://ukrdramahub.org.ua/
5. Журнал «Кіно-Театр» — фахове культурологічне та мистецтвознавче видання про театр і кіно (статті про акторське мистецтво, історію та теорію театру). URL: http://kt-ukraine.com.ua/